

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200670
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712200670.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: O. O., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Z. XXX/X, XXX XX O., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mestom Martin, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený spoločnosťou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Z. N. X, G., adresa na doručovanie: N. X, XXX XX G., o zaplatenie 2.679,79 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní vedľajších účastníkov v rade 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 15C/77/2012-101 zo dňa 10. júla 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu vo výroku III. a vo výroku IV. p o t v r d z u j e.

Výroky I., II., V., VI. uznesenia okresného súdu zostávajú n e d o t k n u t é.

Vedľajší účastníci v rade 1/, 2/ vystupujúci na strane odporcu sú p o v i n í nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 75,89 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Návrh vedľajších účastníkov v rade 1/, 2/ na prerušenie konania z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie vo veci samej zastavil (výrok I), odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II), vedľajšiemu účastníkovi v rade 1/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III), vedľajšiemu účastníkovi v rade 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok IV), rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi (výrok V) a upravil príslušný daňový úrad, aby po právoplatnosti uznesenia vrátil navrhovateľovi súdny poplatok zaplatený v kolkových známkach (výrok VI).

V odôvodnení uznesenia uviedol, že konanie vo veci samej bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľa, ktoré bolo doručené súdu pred začatím pojednávania a to dňa 5.6.2012. Navrhovateľ vzal žalobný návrh späť bez uvedenia dôvodu, a preto by bola na mieste aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný

nahradiť jeho trovy. Odporca si v konaní žiadne trovy neuplatnil, preto mu neboli priznané. Náhrada trov konania nebola priznaná ani vedľajším účastníkom v rade 1/, 2/, ktorí vystupovali na strane odporcu a to s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že obidvaja vedľajší účastníci vstúpili do predmetného konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a bez toho, aby sa s odporcom kontaktovali, splnomocnili právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajších účastníkov vyplýva, že musia byť schopní konať na strane toho, v záujme koho vstúpili do konania. Okresný súd ďalej v odôvodnení uznesenia uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka v rade 1/ si vyúčtoval odmenu za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 25.4.2012). Čo sa týka prvého úkonu, okresný súd mal za to, že ide o trovy nepreukázané, nakoľko zo spisu vyplynulo, že združenie udelilo právnomu zástupcovi tzv. všeobecnú generálnu plnú moc. Právny zástupca oznámil vstup združenia do tohto konania podaním doručeným súdu dňa 7.5.2012, kedy o predmete konania nemal žiadnu vedomosť, nakoľko v oznámení o vstupe do konania žiadal doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami. Okrem toho nedisponoval ani so súhlasom odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Aj z uvedených skutočností vyplýva, že úkon prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, nebol preukázaným úkonom. Pokiaľ ide o druhý úkon - vyjadrenie zo dňa 25.4.2012 - okresný súd poukázal na to, že takéto vyjadrenia boli zaslané do veľkého množstva spisov, pričom tieto úkony, ako už bolo vyššie uvedené, má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Vznesená námietka premlčania nemala vplyv na späťvzatie žalobného návrhu, nakoľko tento úkon bol realizovaný pred zaslaním vyjadrenia vedľajšieho účastníka v rade 1/. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v rade 2/ si vyúčtoval odmenu tiež za dva úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie k žalobnému návrhu. Čo sa týka prvého úkonu, okresný súd mal za to, že aj v prípade vedľajšieho účastníka v rade 2/ ide o trovy nepreukázané, nakoľko zo spisu vyplynulo, že združenie udelilo právnomu zástupcovi tzv. všeobecnú generálnu plnú moc. Právny zástupca oznámil vstup združenia do tohto konania podaním doručeným súdu dňa 14.5.2012, pričom o predmete konania nemal žiadnu vedomosť, nakoľko v oznámení o vstupe žiadal doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami. Ani vedľajší účastník v rade 2/ nedisponoval súhlasom odporcu so vstupom do konania. Je teda zrejmé, že úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom nie je účelne vynaloženým úkonom. Pokiaľ ide o druhý úkon právnej služby - vyjadrenie k žalobnému návrhu - okresný súd poukázal na to, že rovnaké vyjadrenia boli zaslané do veľkého množstva spisov, pričom ide o úkon, ktorý by mal prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Okresný súd tiež poznamenal, že konanie vedľajších účastníkov vytvára dojem účelovosti len s cieľom dosiahnutia odmeny za právne zastupovanie a nie s cieľom chrániť spotrebiteľa t.j. odporcu. Nasvedčuje tomu i skutočnosť, že vedľajší účastníci nemajú riadny prehľad, čo do ktorého konania zaslali, nakoľko opakovane zasielajú tie isté vyjadrenia.

Proti výroku III podal odvolanie vedľajší účastník v rade 1/, proti výroku IV vedľajší účastník v rade 2/.

Vedľajší účastník v rade 1/ navrhol uznesenie okresného súdu v časti výroku o nepriznaní trov zmeniť tak, že navrhovateľovi sa uloží povinnosť nahradiť mu trovy predmetného konania eventuálne napadnutý výrok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.. Okresný súd mal rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Už pri zohľadnení základných skutkov - právnych okolností tohto, ako aj ďalších obdobných konaní iniciovaných navrhovateľom, je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporcu bol v čase podania návrhu premlčaný. Je zároveň nepochybné, že navrhovateľ sa od začiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a po pristúpení vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania jeho právny zástupcom bol nútený bez ďalšieho vziať svoj návrh späť. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Okresný súd mal v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobnejšie uviesť dôvody, prečo mu náhradu trov konania nepriznal. V ďalšej časti odvolania poukázal na skutočnosť, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Prejednávaná vec je typickým spotrebiteľským sporom. V kontexte so smernicami Európskeho parlamentu a Rady č. 98/27/ES, č. 2009/22/ES a č. 2005/29/ES, považoval odvolateľ stanovisko okresného súdu upierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať

sa právne zastúpiť, nie je iba absurdný, ale aj odporujúci zákonom Slovenskej republiky a predpisom Európskej Únie. Pokiaľ je možné, aby sa „silný“ navrhovateľ dal zastúpiť advokátskou kanceláriou a v prípade úspechu vo veci žiadal náhradu trov právneho zastúpenia, musí byť možné, aby mal takéto oprávnenie aj vedľajší účastník, ktorý je navyše v tomto prípade spotrebiteľské združenie zriadené za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa. Námiетка premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Okresný súd svojím postupom a nepriznaním náhrady trov konania priamo poprel rovno z podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného aj ust. § 93 ods. 4 O.s.p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzený zákonom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by navyše došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahrňujúceho okrem iného aj princíp rovnosti zbraní. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. V tomto smere odvolateľ poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom jasne deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 22.12.2012 vo veci C279/09. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom okresného súdu, odvolateľ žiadal podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci.

Vedľajší účastník v rade 2/ navrhol odvolaním napadnutý výrok zmeniť tak, že navrhovateľovi sa uloží povinnosť zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 237,66 Eur.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd mal na danú vec aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Argument okresného súdu, že odporca nemal vedomosť o jeho vstupe do konania, považoval za bezvýznamný. V tomto smere poukázal na dôvodovú správu k zák. č. 348/2008 Z.z., ktorý zaviedol o možnosť vstupu organizácií na ochranu práv spotrebiteľov do konania. Bol toho názoru, že vznesená námiетка premlčania z jeho strany mala pre vzťah navrhovateľa a odporcu podstatný význam. Nie je pravdou tvrdenia okresného súdu, že právnomu zástupcovi bolo udelené všeobecné splnomocnenie, naopak, v splnomocnení bolo označené konkrétne konanie, v ktorom vedľajší účastník splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie v konaní. Aplikácia ust. § 150 O.s.p. na prejednávajúcu vec je nenáležitá. Situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ust. § 150 O.s.p., pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Podľa internetovej stránky (www.eos-ksi.sk <<http://www.eos-ksi.sk>>) je súčasťou nadnárodnej spoločnosti pôsobiacej v 21 krajinách, hospodársky výsledok spoločnosti pred zdanením dosiahol 60 miliónov Eur, spoločnosť disponuje príslušným aparátom, značným počtom zamestnancov, finančnými prostriedkami a majetkom, pričom jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok. Naproti tomu vedľajší účastník v rade 2/ má troch členov, pričom ani jeden z nich nemá právnické vzdelanie a odborné znalosti s vedením sporov takéhoto charakteru. Dôsledky rozhodnutia, v ktorom vedľajšiemu účastníkovi neboli proti navrhovateľovi priznané trovy konania, sú popretím princípov elementárnej spravodlivosti. Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t.j. jeho rozhodnutie by malo byť konzistentné a argumenty by mali podporiť príslušný záver. Pokiaľ ide o jednotlivé úkony právnej služby, išlo o úkony, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Takýmto úkonom nepochybne je i vyjadrenie k žalobnému návrhu. Tento úkon nebol ani nadmerný a uplatnená hodnota trov konania bola vypočítaná v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z.. Zároveň poznamenal, že vyjadrenie k žalobnému návrhu nebolo iba formálnym uplatnením jeho procesného práva bez náležitej starostlivosti a opodstatnenosti. Právny zástupca podal vyjadrenie k žalobnému návrhu až potom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu, jeho prílohami, prípadne vyjadrením odporcu. Pri rozhodovaní o trovách konania sa musí vziať na zreteľ aj skutočnosť, že navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval aj rôzne neprijateľné zmluvné podmienky, napr. vysokú sankciu za nesplnenie záväzku, úroky z omeškania podľa Obchodného zákonníka a podobne. Pokiaľ navrhovateľ vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, môže sa bežne stať, že iný súd mu plnenie prizná. Ak navrhovateľ cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, nie je dôvod pri rozhodovaní o trovách konania navrhovateľa práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, od trov konania odbremeniť. Vedľajší účastník v rade 2/ v ďalšej časti odvolania citoval z odôvodnení viacerých rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, Košiciach a Banskej

Bystrici. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom okresného súdu, žiadal podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor Európskej Únie o vyriešenie prejudiciálnych otázok, ktoré v odvolaní presne špecifikoval.

K odvolaniu vedľajších účastníkov sa vyjadril navrhovateľ. Navrhol napadnuté výroky o trovách konania potvrdiť a odvolateľom uložil povinnosť zaplatiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 75,89 Eur pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 66,73 Eur (s DPH) a režijného paušálu k právnomu úkonu - vyjadrenie k odvolaniu - vo výške 9,16 Eur (s DPH). Stotožnil sa s rozhodnutím okresného súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajším účastníkom, nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. V prejednávanej veci nemožno prijať záver, že právni zástupcovia vedľajších účastníkov vykonali úkony nevyhnutné pre úspech vo veci t.j. že poskytli právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Poukázal na názory viacerých súdov (prvostupňových i odvolacích) vyslovených vo svojich rozhodnutiach, ktoré korešpondovali s jeho názorom.

Odporca sa k odvolaniu vedľajších účastníkov písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie vedľajších účastníkov bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v napadnutých výrokoch o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pretože uznesenie v týchto výrokoch považoval za vecne správne. Zároveň podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v uznesení okresného súdu, ktoré sa vzťahujú na napadnuté výroky, pričom na tieto dôvody v podstatných bodoch aj odkazuje.

S prihliadnutím na odvolacie námietky vedľajších účastníkov odvolací súd uvádza, že v zásade nespochybňuje právo vedľajších účastníkov na právne zastúpenie advokátom, avšak zhodne s názorom okresného súdu nepovažuje trovy, ktoré vedľajší účastníci v súvislosti s právnym zastúpením vynaložili, za účelné.

Odvolací súd z hľadiska neúčelnosti trov právneho zastúpenia uplatnených vedľajšími účastníkmi poukazuje najmä na skutočnosť, že do predmetného konania vstúpili na strane odporcu dvaja vedľajší účastníci, pričom obaja sa dali zastúpiť advokátom. Už z uvedenej skutočnosti vyplýva, že účelom a cieľom ich vstupu do konania bolo dosiahnuť najmä odmenu za právne zastupovanie. Tento úsudok odvolacieho súdu je daný aj skutočnosťou, že obaja vedľajší účastníci pri oznámení o vstupe do konania nemali žiadnu vedomosť o predmete konania, ani o odporcovi, čomu nasvedčuje obsah listiny o oznámení o vstupe (č.l. 37 resp. č.l. 72 spisu), kde nie je uvedený dátum narodenia odporcu ani jeho bydlisko. To znamená, že s ním o spore, ktorý začal navrhovateľ, nekonali a o predmete konania nemali ani vedomosť. Nemožno súhlasiť s argumentáciou odvolateľov, že späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa bolo ovplyvnené ich podaniami, ktorými sa vyjadrovali vo veci. Zo spisového materiálu vyplýva, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka v rade 1/ bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 19.6.2012 a vyjadrenie vedľajšieho účastníka v rade 2/ dňa 8.6.2012. Späťvzatie návrhu bolo doručené okresnému súdu už dňa 5.6.2012.

Odvolací súd v zásade nespochybňuje právo odvolateľa ako vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie advokátom, avšak zhodne s názorom okresného súdu nepovažuje trovy, ktoré odvolateľ v súvislosti s právnym zastúpením vynaložil, za účelné. Tento záver vychádza z judikačnej praxe (nielen) Krajského súdu v Žiline. Nakoľko odvolací súd pri svojom rozhodnutí nerozporoval právo vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať advokátom a v zásade nerozporoval ani jeho právo na náhradu trov konania (toto právo mu nebolo priznané len z hľadiska neúčelnosti vynaložených trov), nevyhovelo návrhu odvolateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Ostatných výrokov uznesenia okresného súdu sa odvolací súd nedotkol, nakoľko proti nim žiadna z procesných strán odvolanie nepodala.

Navrhovateľovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko mal v tomto konaní plný úspech vo veci. Výška uplatnených trov právneho zastúpenia zodpovedá vykonaným úkonom právnej služby i tarifnej sadzbe v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.